

## INNSBRUCK

Birger, Bosse, Magnus och Skeppar'n möttes upp på Landvetter, och som sig bör blev det baren och ett par flygöl.

Vi landade i Innsbruck till strålande sol på en underbar liten flygplats med alpbergen runt oss.



Efter en kort färd med taxin till hotellet i centrala delarna, möttes vi i baren och hälsade på alla som hade kommit.

Janne som var vår värd, har ju som ni vet Innsbruck som sin andra hemstad. Han hade fixat 4 dagar med olika saker att uppleva, äta och dricka.

När vi hade duschat och bytt om blev vi guidade av en finländsk guide som bodde i Innsbruck. Efteråt följde hon med och åt lunch, drack en öl och fick rikligt med drinks.



På kvällen gick vi ca 50 meter till en mycket gammal och speciell restaurang (har glömt hur gammal den var) Vi fick ett eget rum mot gatan. Mycket mysigt och trevligt. Maten var av gastronomiska höjder. Ordet var: Grymt!



## Dag 2

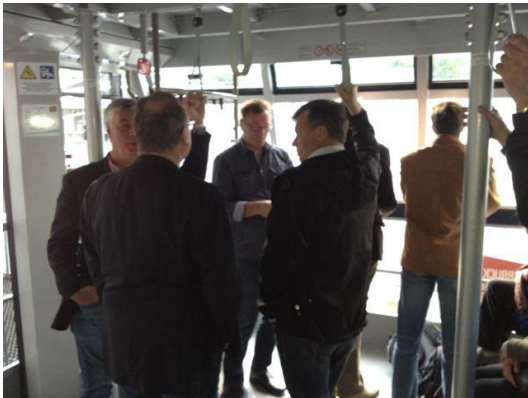
Vaknade till en solig och härlig morgon.

Janne, pigg som en mört, trallade och skulle nu guida oss till ett slott.

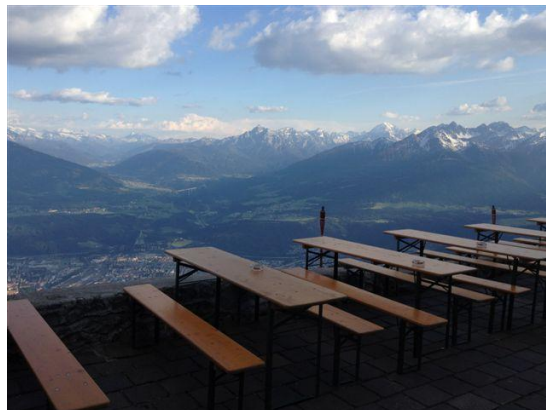
Alla stod och väntade på vår privata buss, när Janne sa att nu går vi till spårvagnshållplatsen.

Ca ½ timma senare var vi framme och promenerade mot en jättegammal kyrkogård. Ja det var ju spännande. Efter det bar det iväg till ett museum. Det bästa där var den härliga uteserveringen! Så en cappuccino och ett par öl senare, åkte vi och åt lunch i Olympiabackens hopptorn. Vilken utsikt!

Några lugna timmar på hotellet gjorde gott.



Kvällens begivenhet var att det skulle åkas linbana till någon topp. 2 500 meter upp till en fin restaurang. Utsikten!!! Ja, man blev helt tagen så vackert det var. Maten var som jag kommer ihåg, inte så värst god, men utsikten var bäst.



### Dag 3

Shopping på stan. En del vilade sig säkert efter kvällen dagen innan. Så till en ny utflykt som Janne fixat. Inte så mycket egen tid alltså.

I dag kom en privatbuss. Alla blev glada. Inga mer promenader (trodde vi). Bussen tog oss ca 2000 meter upp till en fäbod. Resan upp var nervkittlande på smala serpentinvägar där få möten kunde genomföras.

När vi väl kom upp till där vägen tog slut, så letade vi efter baren direkt, men då sa Janne – vi ska bara gå ett par kilometer till, innan vi är framme. Vi var glada så vi följde efter. Sugna på den öl som skulle stå iskall på bordet när vi kom fram. Och mycket riktigt där, på ett bord, stod belöningen för vår långa vandring.



Här, på höjdplatån, låg en restaurang där uteserveringen var full av folk. Vi slog oss ned, beställde in en snaps gjord på persikor och började sjunga nubbevisor på svenska med Skepparn som sångledare. Efter ett tag sjöng hela serveringen med och ägaren bjöd oss på en ny runda snapsar.

Efter ett par timmar promenerade vi tillbakas till vår buss och åkte tillbaka till hotellet för att vila inför kvällsaktiviteterna. Det var sista kvällen, så det var lugn. Alla gick till samma restaurang. Där satt vi hela kvällen, åt en god middag, pratade och drack en avskeds öl så klart.

På morgonen var det bara att packa och ta sig till receptionen och betala sin nota.

Vi tog farväl av Janne Lemos och hans fru Cornelia. Tackade jättemycket för vad de hade gjort.

Vi som var med:

Bosse Hörnquist, Birger Vilhjalmsen, "Skepparn", Magnus Juthage, Thomas "Pålarn" Wallin. Janne Lemos, Lars Ihrner och Håkan Karlsson.

Nedtecknat av  
Birger Wilhjalmsen